

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-1S/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200355
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Tóth
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1021200355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lucie Tóth a členov senátu JUDr. Davida Žáka a JUDr. Daniely Uhríkovej v právnej veci žalobcu: AV Group s.r.o., so sídlom Šelpice 141, Šelpice, IČO: 36 289 787, právne zastúpený: Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100124172/2021 zo dňa 26. januára 2021, takto

rozhodol:

I. Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Bratislava, ako prvostupňový správny orgán, rozhodnutím č. 101539916/2020/9106403/Návr zo dňa 07.10.2020, podľa § 68 ods. 5, ods. 6 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel v celkovej sume 19.605,64 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2018, nepriznal nadmerný odpočet v sume 3.790,25 € a vyrubil vlastnú daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty v sume 15.815,39 €

2. Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 100124172/2021 zo dňa 26.01.2021, prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil.

II.

Žaloba

3. Žalobca sa v žalobe zo dňa 19.03.2021 domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného ako i rozhodnutia správcu dane, t.j. Daňového úradu Bratislava. Žalobca odôvodňoval dôvody zrušenia napadnutých rozhodnutí podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e), g) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“). Žalobca namietal, že správca dane mu neumožnil nahliadnuť do spisu, prejednať a vyjadriť sa k úradným záznamom správcu dane, iných správcov dane, prípadne k výsledkom dožiadaní od iných správcov dane, ako aj k správam získaným z medzinárodnej výmeny informácií. Ďalšie námietky sa týkali nepostupovania správcu dane v súlade s pokynmi odvolacieho orgánu. Žalobca ďalej namietal nesprávne doručovanie jemu adresovaných písomností, pretože mu neboli doručované elektronickými prostriedkami podľa § 30

ods. 1 Daňového poriadku. Ďalšie námietky sa týkali absencie podstatných a zákonom obligatórných náležitostí napadnutých rozhodnutí. Podľa názoru žalobcu správca dane neúplne a nedostatočne zistil skutkové okolnosti, nevykonal dôkazy v rozsahu ako mu nariadil odvolací orgán, a preto takto nazhromaždené dôkazy neposkytovali dostatočný podklad pre prijaté závery správcu dane. Žalobca namietal, že ak správca dane obvinil žalobcu z podvodného konania, tak dôkazné bremeno sa presunulo práve na správcu dane. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí tiež použil nesprávny výklad pojmu „dodanie tovaru“, a preto zaťažil napadnuté rozhodnutie vadou nesprávneho právneho posúdenia.

III.

Vyjadrenie žalovaného

4. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 11.05.2021 k podanej žalobe uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach a záveroch uvedených v napadnutom rozhodnutí a mal za to, že žalobcovi nárok na odpočítanie dane z faktúr od spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o., za dodanie tovaru, motorovej nafty, nevznikol, pretože dodanie tovaru od uvedenej spoločnosti sa nepreukázalo, čím neboli naplnené podmienky uvedené v § 49 až 51 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o DPH“). Žalovaný bol toho názoru, že žalovaný aj správca dane dostatočne zistili skutkový stav a po právnej stránke vec posúdili správne, a preto žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

IV.

Relevantné právne predpisy

5. Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

6. Podľa § 49 ods. 1 zákona o DPH právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

7. Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

8. Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

V.

Právne posúdenie veci správnym súdom

9. Konanie o správnej žalobe bolo pôvodne vedené pred Krajským súdom v Bratislave pod sp. zn. 1S/41/2021. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 1. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave (ďalej len „súd“, „správny súd“), na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-1S/41/2021. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti pridelená do senátu 3S správneho súdu.

10. Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu a administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy vrátane administratívneho spisu orgánu verejnej správy nižšieho stupňa, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako i priebeh administratívneho konania predchádzajúceho jeho vydaniu, viazaný rozsahom a dôvodmi správnej žaloby (§ 134 ods. 1 SSP), na pojednávaní konanom dňa 20. novembra 2025 dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Vzhľadom na avizovanú neprítomnosť predsedníčky senátu 3S JUDr. Vladimíry Slobodovej, bola na základe čl. III a V Rozvrhu práce

Správneho súdu v Bratislave na rok 2025 upravujúcich Zásady zastupovania predsedov senátov a sudcov, na pojednávaní konanom dňa 20. novembra 2025 bola predsedníčkou senátu JUDr. Lucia Tóth, predsedníčka senátu 4S. Senát správneho súdu tak vo veci rozhodoval v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku.

11. Predmetom súdneho prieskumu bolo posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100124172/2021 zo dňa 26.01.2021 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Daňového úradu Bratislava č. 101539916/2020/9106403/Návr zo dňa 07.10.2020, ktorým vyrubil žalobcovi rozdiel v celkovej sume 19.605,64 € na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2018, nepriznal nadmerný odpočet v sume 3.790,25 € a vyrubil vlastnú daňovú povinnosť na dani z pridanej hodnoty v sume 15.815,39 €, a to z dôvodu nepreukázania dodania tovaru, motorovej nafty, od spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o.

12. Správny súd úvodom uvádza, že v zmysle § 134 ods. 1 SSP je viazaný len žalobnými bodmi, ktoré v žalobe priamo uvedené sú. Žalobnými bodmi si žalobca plní svoju povinnosť tvrdenia. Správny súd v zásade preskúmava napadnuté rozhodnutie a postup, ktorý jeho vydaniu predchádzal iba v rozsahu žalobcom v správnej žalobe uplatnených žalobných bodov. Vzhľadom na dispozičnú zásadu (§ 5 ods. 5 SSP) nie je súdny prieskum absolútny, ale je vymedzený rozsahom žaloby a žalobných bodov. Úlohou správneho súdu pri výkone správneho súdnictva nie je nahrádzať činnosť orgánov verejnej správy pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmavať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, či pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou orgán verejnej správy rešpektoval príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Zároveň, správny súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu nad stranami, nevyhľadáva za žalobcu dôvody nezákonnosti rozhodnutia, či postupu orgánu verejnej správy v konaní, pretože práve tieto skutočnosti (konkrétne tvrdenia žalobcu o nezákonnosti a v čom bol v jej dôsledku ukrátený na svojich právach) majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktorým je správny súd viazaný. Správny súd nemôže za žalobcu určovať rozsah súdneho prieskumu ani vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy. Súdny prieskum rozhodnutí orgánov verejnej správy nepredstavuje nástroj k všeobecnej kontrole zákonnosti a rozhodovania orgánov verejnej správy.

13. Vzhľadom na uvedené správny súd konštatuje, že žalobca namietal dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e), písm. g) SSP. Námietky žalobcu smerovali skoro takmer výlučne k procesným pochybeniam správnych orgánov. Nesprávne hmotnoprávne posúdenie týkajúce sa vyrubenia rozdielu dane pre žalobcu, žalobca nenamietal.

14. K námietke nesprávneho doručovania písomností žalobcovi, ktoré bolo v rozpore s § 30 ods. 1 Daňového poriadku, správny súd uvádza, že nie je dôvodná. Správny súd považuje za potrebné uviesť, že žalobca nenamietal, že mu nebola konkrétna písomnosť doručená, ale iba spôsob doručovania vo všeobecnosti, a to že správca dane nedoručoval žalobcovi písomnosti elektronicky. V danom prípade tak správny súd poukazuje na materiálny prístup vnímania právneho inštitútu doručovania, ktorým je v súlade s jeho zmyslom a účelom predovšetkým oboznámenie sa účastníkov konania s doručovanou písomnosťou. Pre materiálny prístup k doručovaniu písomnosti je preto podstatné to, či sa adresát mohol s doručovanou písomnosťou zoznámiť a tak boli zachované jeho práva. Z administratívneho spisu je zrejmé, že všetky písomnosti boli žalobcovi doručené, a preto nedošlo k žiadnemu porušeniu práv žalobcu (obdobne uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 19SVs/3/2023 zo dňa 04.12.2023).

15. K námietke žalobcu, že bolo porušené jeho právo vyjadrovať sa v priebehu kontroly k zisteným skutočnostiam nie je dôvodná. Správny súd konštatuje, že z administratívneho spisu je zrejmé, že žalobca bol so zisteniami a dôkazmi získanými počas daňovej kontroly a v ďalšom konaní oboznámený a mal možnosť sa k nim vyjadriť (napr. Zápisnica o ústnom pojednávaní č. 101187252/2020/9106403 zo dňa 16.07.2020). Navyše z administratívneho spisu nevyplýva nijaká snaha žalobcu nahliadnuť do spisového materiálu a prípadné nedostatky dobrovoľne odstraňovať.

16. K námietke nerešpektovania záväzných pokynov uvedených v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí správny súd uvádza, že správca dane vypočul v ďalšom konaní konateľa žalobcu Mgr. Banciho, vykonal úkony smerujúce k získaniu informácií od bývalého a súčasného konateľa spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o. (pán Matskáss, pán Abony), vykonal úkony na získanie informácií o spoločnosti

T.P.PATRIOT, s.r.o. od Daňového úradu Trnava, pobočka Senica, správca dane tiež nahliadol do spisu týkajúceho sa spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o.. Z uvedeného je zrejmé, že správca dane pokyny v zrušujúcom rozhodnutí vykonal, ale dodanie tovaru – motorovej nafty od spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o. sa ani v rámci ďalšieho konania nepotvrdilo. K námietke nepredvolania svedkyne Zuzany Švárnej správny súd uvádza, že žalovaný uviedol, prečo nepredvolal Zuzanu Švárnú na výsluch. Pani Zuzana Švárna totiž podľa výpisu z obchodného registra bola konateľkou spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o. od 09.07.2013 do 26.04.2018. Keďže predmetom veci bolo zdaňovacie obdobie máj 2018 a pani Zuzana Švárna nebola konateľkou spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o. v tomto čase, správny súd sa stotožnil s posúdením žalovaného o neopodstatnenosti výsluchu tejto svedkyne. Keďže v obchodnom registri bol v čase dodania predmetného tovaru – motorovej nafty uvedený nový konateľ spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o., správca dane bol povinný komunikovať práve s týmto konateľom. Z uvedených dôvodov považoval správny súd námietku za nedôvodnú.

17. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalobcu, že napadnuté rozhodnutia neobsahujú podstatné náležitosti podľa § 63 ods. 5 Daňového poriadku. Napadnuté rozhodnutia obsahujú všetky podstatné náležitosti vyžadované Daňovým poriadkom a chyba v dátume prvostupňového rozhodnutia nie je vada, pre ktorú by bolo nutné napadnuté rozhodnutie zrušiť. V danom prípade ide iba o chybu v písaní, ktorú žalovaný v rámci odvolacieho konania napravil dorúčením rozhodnutia s opraveným dátumom jeho vydania.

18. K námietke týkajúcej sa podvodného konania žalobcu správny súd uvádza, že správca dane postavil svoje rozhodnutie na nesplnení hmotnoprávnych podmienok zo strany žalobcu a nie z dôvodu účasti žalobcu na daňovom podvode. Konanie žalobcu nebolo vyhodnotené ako podvodné konanie a správca dane neposudzoval, či žalobca mal alebo mohol vedieť o podvodnom konaní jeho dodávateľa (spoločnosti T.P.PATRIOT, s.r.o.), ako mylne uviedol žalobca v žalobe. Z uvedeného dôvodu považuje správny súd námietky týkajúce sa podvodného konania žalobcu za neopodstatnené. K judikatúre Súdneho dvora EÚ, na ktorú žalobca poukazoval, správny súd uvádza, že v danom prípade ide o nesplnenie hmotnoprávnych podmienok na priznanie nároku na odpočítanie DPH, a preto judikatúra Súdneho dvora EÚ týkajúca sa podvodného konania sa na prejednávajúcu vec nevzťahuje.

19. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové rozhodnutie sú nepreskúmateľné, správny súd uvádza, že orgány verejnej správy sa vecou dôkladne zaoberali, správca dane vykonal vo veci riadne a dostatočné dokazovanie a nie je možné ani tvrdiť, že by vedenie daňového konania a spôsob vykonávania dokazovania boli v rozpore so zásadou spravodlivého procesu. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne opísal postup správcu dane počas daňovej kontroly ako aj vyrubovacieho konania a konštatoval, že správca dane dostatočne zistil skutkový stav a zároveň uviedol ako boli ním vykonané a vyhodnotené dôkazy, t.j. jednotlivito a vo vzájomných súvislostiach, spolu s úvahou ako boli zistené skutočnosti právne posúdené. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol aj to, ako sa vysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu (podľa § 63 ods. 5 Daňového poriadku v odôvodnení rozhodnutia orgánu verejnej správy sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, vysporiadanie sa s návrhmi a námietkami daňového subjektu, aké úvahy ovplyvnili hodnotenie dôkazov a použitie právnych predpisov, podľa ktorých sa rozhodovalo). Vo vzťahu k uvedenému, správny súd konštatuje, že v napadnutom rozhodnutí ako aj v prvostupňovom rozhodnutí tieto náležitosti neabsentujú, táto skutočnosť vyplýva jednak z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia, keď žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol všetky skutočnosti, ktoré v daňovej kontrole DPH za máj 2018 správca dane zistil. Správny súd poukazuje na to, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy môže byť spôsobená aj nedostatkom dôvodov, ktorý môže byť buď absolútny, to znamená, že rozhodnutiu chýba odôvodnenie celkom alebo v odôvodnení chýbajú skutkové dôvody, na ktorých boli založené rozhodovacie dôvody. Je to v prípade, keď sa rozhodnutie zakladá na skutočnostiach, ktoré neboli v konaní zisťované alebo na dôkazoch, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, alebo keď z odôvodnenia vôbec nie je zrejmé, aké dôkazy a či vôbec boli vykonané v konaní. Taktiež, keď chýba úvaha, ako boli právne posúdené zistené skutočnosti, ktoré boli rozhodné pre rozhodnutie. Správny súd zdôrazňuje že rozhodnutie orgánu verejnej správy je nepreskúmateľné, keď jeho výrok je v rozpore s odôvodnením alebo ak v odôvodnení chýbajú právne závery, ktoré by vyplývali zo skutkových okolností, alebo sú nejednoznačné. V danom prípade, napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo riadne odôvodnené, a preto mu nie je možné prisúdiť vadu nepreskúmateľnosti. Z uvedených dôvodov správny súd považuje túto námietku žalobcu za nedôvodnú.

20. Správny súd sa nestotožnil ani s námietkou nesprávneho právneho posúdenia pojmu „dodanie tovaru“. Správny súd uvádza, že žalobca neuviedol v čom vidí nesprávnosť právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k nesprávne právne posúdeniu žalobca neposkytol bližšie odôvodnenie a konkretizáciu, a preto nebol pre správny súd vytvorený dostatočný priestor, aby sa s touto námietkou vysporiadal. Iba všeobecný poukaz na pochybenia žalovaného bez ich bližšieho odôvodnenia nepostačuje na zmenu záverov, ktoré by vyslovil správny súd. Takto formulovanými námietkami žalobca v podstate len vyjadril všeobecný nesúhlas so zisteniami a závermi žalovaného, bez jeho vlastných tvrdení a konkrétnych námietok podložených dôkazmi alebo inými podkladmi, čo neumožňovalo súdny prieskum zákonnosti. Nie je úlohou správneho súdu v správnom súdnom konaní dôvody nezákonnosti napadnutého rozhodnutia správnych orgánov vyhľadávať a ani ich za žalobcu špecifikovať. Žalobca poukázal iba na to, že správca dane a žalovaný boli povinní prihliadnúť aj na ustanovenie § 446 Obchodného zákonníka, ale neuviedol v čom konkrétne správne orgány uviedli nesprávne právne posúdenie. Žalobca neuviedol v čom spočíva použitie nesprávnej právnej normy, alebo síce aplikácia správnej právnej normy, ale jej nesprávna interpretácia, alebo či právnú normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve tento právny rámec aj vymedzujú medze skutkového zistenia (obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/12/2016 zo dňa 20.02.2018). V kontexte uvedených skutočností správny súd považoval uplatnené žalobné body týkajúce sa nesprávne právneho posúdenia za nedôvodné, pretože sú len vo všeobecnej rovine a nesmerujú voči žiadnym konkrétnym skutkovým a právnym záverom žalovaného, ktorých posúdením by sa mal správny súd zaoberať.

21. Pokiaľ až na nariadenom pojednávaní právny zástupcu žalobcu uviedol, s odkazom na uznesenie Súdneho dvora EÚ vo veci Vikingo a zásadu iura novit curia, že má za to, že boli splnené hmotnoprávne podmienky, tieto námietky boli do konania vnesené ako tzv. novoty po plynutí 2 mesačnej lehoty na podanie správnej žaloby, a preto sa nimi správny súd bližšie nezaoberal. Len pre úplnosť správny súd zdôrazňuje, že zásada iura novit curia sa vo všeobecnosti prejavuje v tom, že je zodpovednosťou súdu, aby v konaní aplikoval príslušné ustanovenia právnych predpisov na náležité zistený skutkový stav, súd nie je viazaný právnym posúdením vykonaným účastníkmi konania či stranami sporu, rovnako nie je potrebné obsah právnych predpisov dokazovať. Na druhej strane táto zásada nie je neobmedzená, pričom v správnom súdnom procese sa aplikuje v súlade s jednotlivými ustanoveniami SSP. V súlade s § 182 ods. 1 písm. e) SSP je to práve žalobca /v prejednávanej veci navyiac povinne zastúpený advokátom v súlade s § 49 ods. 1 SSP/, ktorý je povinný uviesť nielen konkrétne skutkové ale aj právne dôvody, pre ktoré považuje napadnuté rozhodnutie za nezákonné. Právnym posúdením vykonaným žalobcom síce správny súd viazaný nie je, ale zásadne je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby (podľa § 134 ods. 1 SSP), a teda pri zistení iného porušenia relevantných predpisov nie je oprávnený na takéto porušenia prihliadať, keďže z § 182 ods. 1 písm. e) SSP vyplýva aj zásada iudex ne eat ultra petita partium (súdca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí správny súd zásadne aplikovať.

22. S poukazom na uvedené dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú v rámci žalobných bodov správne a v zmysle zákona. Z obsahu predloženého administratívneho spisu vyplýva, že daňové orgány zistili skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné na jeho základe v zmysle zákona rozhodnúť. Správny súd nezistil žiadne procesné pochybenia daňových orgánov, ku ktorým by musel prihliadať. Žalobca mal možnosť vyjadriť sa k všetkým zisteniam správcu dane a zaujať k nim stanovisko, čo i využil a na svojich procesných právach nebol žiadnym spôsobom ukrátený. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že napadnuté rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia vydané správcom dane v prvom stupni, sú v rámci žalobných bodov vecne správne, a preto žalobu ako nedôvodnú v súlade s § 190 SSP zamietol.

23. O práve na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP tak, že aj napriek úspechu žalovaného v konaní mu právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy v konaní nevznikli.

24. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.